

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse bio-medicinske forsøg.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 12/11 86).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om nedsættelse af en kommission til bedømmelse af etiske, tekniske og juridiske spørgsmål i forbindelse med anvendelse af moderne medicinsk teknologi.

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Fremsat 11/11 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Folketinget står nu igen over for at skulle behandle 2 lovforslag om etik. Det drejer sig om henholdsvis regeringens lovforslag om oprettelse af et etisk råd og det socialdemokratiske forslag om nedsættelse af en kommission.

Med hensyn til regeringsforslaget vil jeg begrænse mig til at henvise til min fremsættelsestale, og jeg vil gerne anbefale mit eget lovforslag. Det ligger ligesom ikke i formen her, at jeg nu kan gå ind på mit eget forslag, så jeg skal kun fremhæve den ændring, der er sket ved, at der nu foreslås nedsat et særligt folketingsudvalg, som udpeger medlem-

mer til et etisk råd. Det er klart, at det fra min side er et forsøg på ved imødekommethed over for synspunkter, som har været fremsat i forbindelse med drøftelsen af forslaget, at søge at nå frem til en bredere forståelse af dette vigtige spørgsmål.

Ser vi på det socialdemokratiske forslag, er der også i det element, som viser, at de 2 forslag har nærmet sig yderligere til hinanden. Det synes jeg kan give baggrund for et håb om, at vi kan nå frem til et kompromis, hvad jeg egentlig tror de fleste ønsker på dette område.

På det administrativt-organisatoriske plan er den vigtigste nydannelse i forslaget, at den kommission, der er tale om, ikke mere skal nedsættes af Folketinget, men af indenrigsministeren. Det finder jeg selvfølgelig er et fremskridt, om end jeg måske nok synes, at man, når man nu var på rette vej, kunne være gået lidt videre. F.eks. finder jeg det uheldigt, at selv om ministeren skal udpege medlemmer og formand, har udvalget i virkeligheden en art absolut veto i disse tilfælde. Lægger vi det ved siden af beskrivelsen af kommissoriet i § 1, stk. 2, i lovforslaget, åbnes der igen mulighed for en uklar konkurrence mellem ministerens og Folketingets kompetence på hele sundhedsområdet med deraf følgende ansvarsforflygtigelse.

Jeg siger bestemt ikke, at dette har været tilsigtet fra forslagsstillernes side – det har det næppe – men jeg forbeholder mig min stilling, indtil vi under udvalgsarbejdet har fået klarhed på dette punkt; det er jo derfor, man har et udvalgsarbejde.

I kommissionen savner jeg repræsentation for Sundhedsstyrelsen og de videnskabssetiske komiteer, ligesom jeg ikke er begejstret for, at det ikke af selve § 2 fremgår, hvor ministeren skal få sine kandidater fra. F.eks. ville jeg som minister anse det for betænkeligt at udpege sagkyndige, der ikke var indstillet af de relevante forskningsråd. Men det er ting, som kan drøftes i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Hvis vi ser på substansen i lovforslaget, fremgår det, at det i lighed med regeringsforslaget er forsynet med en overgangsbestemmelse i § 8, hvorefter man ifølge § 9 kan sanktionere med straf.

Jeg vil ikke gå ind i en detaljeret argumentation vedrørende denne § 8, men vil nøjes med at sige, at den umiddelbart forekommer